

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 21 de juny de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Yves PICOD i M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. J.A.L. va presentar davant de l'Hble. Batllia demanda contra el Sr. M.R.S. en reclamació de la quantitat de 25.843,52 € més els interessos legals en el marc de la venda d'un negoci destinat a rentador de vehicles i muntatge d'equipaments per automòbil.

II.- El Sr. M.R.S. va plantejar l'excepció de prescripció al·legant que feia més de tres anys que es va produir la compravenda del negoci.

Pel que fa al fons al·lega que únicament hi hagué tractes preliminars en relació a la compravenda, la qual no es va perfeccionar mai. Afegeix que el seu negoci es va crear ex novo, sense relació amb el negoci del Sr. J.A.L..

III.- Per sentència de 26 de setembre de 2006, el Tribunal de Batlles condemnà el Sr. M.R.S. a pagar la quantitat reclamada amb els interessos legals.

IV.- El recurrent manifesta el seu desacord en quant al moment fixat pel Tribunal per fer córrer la prescripció. Segons ell l'inici d'aquell còmput es correspon precisament amb la data en que s'atorgà el negoci jurídic entre les parts. Nega l'existència d'una condició suspensiva d'abonament del preu.

Subsidiàriament sol·licita la revocació parcial de la demanda apel·lada, reconeixent haver pactat 500.000.- pts (3.000€) com a preu del traspàs, estimant que els elements en els quals es fonamenta el Tribunal per fixar el preu són arbitraris.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Yves PICOD.

FONAMENTS DE DRET

I.- Tractant-se d'una compravenda de natura mercantil, el termini de prescripció és el de tres anys. Però la discussió porta sobre el còmput d'aquest termini.

Per aplicació de l'adagi "*non valentem agere*" manifestat per la teoria "*actioni non natae non praescriptitui*", el període de prescripció comença a córrer a partir del moment en el qual el preu de la compravenda és exigible.

El comprador nega, per una part que el tracte s'hagi tancat mai, i sosté per altra part que la prescripció comença a córrer el mes de gener de 2001, negant l'existència d'una condició de la seva obligació de pagament fins la data en la qual el Sr. M.R.S. tingués el negoci al seu nom.

Aquesta posició infringeix el principi de coherència (vinculat per la famosa teoria de l'estoppel destinada a moralitzar els comportaments processals) que obliga les parts a no sostenir al·legacions contradictòries. A més a més aquesta condició lògica es desprèn del contingut contractual.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Per tant, no han transcorregut tres anys des del més d'octubre de 2001 i el dia 21 de setembre de 2003, data en la qual el venedor va presentar una demanda d'embargament preventiu.

II.- No pot pretendre el comprador que el negoci que va obrir i gestionar a partir del mes d'octubre de 2001 era un negoci ex novo. El comerç estava radicat al mateix local comercial i tenia una activitat similar, com es desprèn de les declaracions dels testimonis.

Per determinar el preu de la compravenda, el Tribunal de primera instància ha pres lògicament en consideració el preu d'adquisició anterior i les inversions per arribar a un total de 25.843,52 €, aquesta fixació essent confirmada pels testimoniatges recollits en autes.

Aquests elements permeten determinar el preu front al comportament de mala fe del Sr. J.A.L., el qual nega l'existència de la compravenda malgrat ha estat acreditada en autes.

Finalment, en aplicació del principi "*lite contestata usurae currunt*", s'haurà de condemnar el comprador al pagament de la quantitat esmentada amb els interessos legals a comptar de la data de contesta de la demanda.

III.- La desestimació del recurs origina el pagament de les costes processals de 2a instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs d'apel·lació del Sr. M.R.S.;

Confirmar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles de data 26 de setembre de 2006, en totes les seves disposicions;

Imposar les costes judicials de segona instància a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.